Alimenty

Luksemburg

1 Co w praktyce oznaczają pojęcia „świadczenia alimentacyjne“ oraz „obowiązek alimentacyjny“? Na kim spoczywa obowiązek wypłaty świadczenia alimentacyjnego na rzecz innej osoby?

Obowiązek alimentacyjny oznacza nałożony na mocy przepisów na osobę, która posiada potrzebne do tego środki, obowiązek łożenia na utrzymanie innej osoby, z którą łączy ją stosunek pokrewieństwa lub powinowactwa. Świadczenia alimentacyjne mogą zatem otrzymywać w szczególności następujące osoby:
małżonek od współmałżonka lub byłego małżonka (art. 212, 214 i 246 kodeksu cywilnego) bądź partner od drugiego partnera, w przypadku gdy zawarli oni związek partnerski w rozumieniu ustawy z dnia 9 lipca 2004 r. o skutkach prawnych niektórych związków partnerskich, z późniejszymi zmianami, lub – pod pewnymi warunkami – od byłego partnera;
dzieci od swoich rodziców (art. 203, 372-2 i 376-2, 376-3, 376-4 kodeksu cywilnego);
ojcowie, matki i inni wstępni od swoich dzieci (art. 205 kodeksu cywilnego);
teściowie od swoich zięciów i synowych (art. 206 kodeksu cywilnego).
Zasada, zgodnie z którą świadczenia alimentacyjne nie służą zaspokojeniu roszczeń z przeszłości (*les aliments ne s'arréragent pas*) oznacza, że świadczenia te mają na celu zaspokojenie bieżących i przyszłych potrzeb, a nie zwrot wydatków poniesionych w przeszłości. Pod względem mocy prawnej zasada ta ma charakter domniemania wzruszalnego, co oznacza, że przestaje ona obowiązywać, jeżeli wierzyciel przedstawi dowody na to, że został zmuszony do zadłużenia się w celu zapewnienia sobie środków utrzymania, że nie pozostawał bezczynny, albo że nie był w stanie podjąć odpowiednich działań.
Wierzytelności alimentacyjne nie podlegają potrąceniu, z wyjątkiem potrącenia z innymi wierzytelnościami o charakterze alimentacyjnym.

2 Do jakiego wieku dziecko ma prawo do otrzymywania świadczeń alimentacyjnych? Czy przepisy dotyczące świadczeń alimentacyjnych różnią się w odniesieniu do osób nieletnich i dorosłych?

W sprawach dotyczących wspólnej władzy rodzicielskiej każde z rodziców – niezależnie od tego, czy rodzice pozostają w związku małżeńskim, w separacji czy są rozwiedzeni – ma obowiązek łożenia na utrzymanie i kształcenie dzieci proporcjonalnie do środków, którymi dysponuje, a także do środków, którymi dysponuje drugie z rodziców oraz do potrzeb dziecka. W przypadku rozwodu lub separacji rodzice – niezależnie od tego, czy wykonują władzę rodzicielską wspólnie – muszą w dalszym ciągu wspólnie łożyć na utrzymanie i kształcenie dziecka, chyba że sąd postanowi inaczej. Taki wkład w utrzymanie dziecka przybiera formę obowiązku alimentacyjnego, który nie ustaje automatycznie z chwilą osiągnięcia przez dziecko pełnoletności. Świadczenia alimentacyjne można wypłacać bezpośrednio pełnoletniemu dziecku, a ich wysokość może zostać zmieniona w zależności od potrzeb dziecka oraz w przypadku zmiany sytuacji finansowej każdego z rodziców.

3 Czy aby otrzymać świadczenia alimentacyjne, konieczne jest złożenie wniosku do właściwego organu lub sądu? Jakie są główne etapy takiej procedury?

Właściwi do rozpoznawania spraw dotyczących w szczególności świadczeń alimentacyjnych, wykonywania władzy rodzicielskiej oraz rozwodu i separacji są sędziowie orzekający w sprawach rodzinnych (*juges aux affaires familiales*) w sądach okręgowych (*tribunaux d'arrondissement*).
Powód wnoszący o zasądzenie alimentów ma obowiązek zwrócić się w tej sprawie do sędziego orzekającego w sprawach rodzinnych. Jeżeli o zasądzenie alimentów wystąpiono w toku postępowania w sprawie o rozwód lub separację, sędzia orzekający w sprawach rodzinnych rozpoznaje nie tylko powództwo o rozwód lub separację, ale również powództwo o alimenty.

4 Czy można złożyć wniosek w imieniu krewnego (jeżeli tak, to w jakim stopniu pokrewieństwa?) lub osoby małoletniej?

W przypadku osób pozostających pod opieką lub kuratelą powództwo o świadczenia alimentacyjne może zostać wytoczone w imieniu rodzica lub małoletniego dziecka odpowiednio przez opiekuna lub kuratora.
Rodzic lub rodzice wykonujący władzę rodzicielską wobec małoletniego dziecka mogą wytoczyć powództwo w jego imieniu.
Małoletnie dziecko nie ma zdolności do czynności prawnych i nie może samodzielnie wytoczyć powództwa, z wyjątkiem małoletniego zdolnego do zrozumienia znaczenia swoich czynów – na warunkach określonych w art. 1007-50 nowego kodeksu postępowania cywilnego. Małoletni zdolny do zrozumienia znaczenia swoich czynów może zwrócić się do sędziego orzekającego w sprawach rodzinnych, wytaczając przed sąd okręgowy powództwo o zmianę sposobu wykonywania władzy rodzicielskiej lub wykonywania prawa do kontaktów lub odwiedzin (*droit de visite ou d'hébergement*). W takim przypadku w terminie piętnastu dni sąd – w drodze postanowienia – ustanawia adwokata do reprezentowania małoletniego.

5 Jeżeli planuję wnieść sprawę do sądu, w jaki sposób mogę uzyskać informację, który sąd jest właściwy?

Właściwym miejscowo sądem okręgowym jest:
sąd właściwy dla miejsca zamieszkania rodziny;
jeżeli rodzice zamieszkują osobno, sąd właściwy dla miejsca zamieszkania rodzica, z którym – w przypadku wspólnego wykonywania władzy rodzicielskiej – zamieszkują małoletnie dzieci, lub – w przypadku wykonywania władzy rodzicielskiej przez jednego z rodziców – sąd właściwy dla miejsca zamieszkania tego rodzica;
w pozostałych przypadkach – sąd właściwy dla miejsca zamieszkania tego z rodziców, który nie wytoczył powództwa jako pierwszy.
W przypadku pozwu wspólnego sądem właściwym jest sąd wybrany przez strony, czyli sąd właściwy dla miejsca zamieszkania jednej lub drugiej strony.
Jeżeli spór dotyczy wyłącznie obowiązku alimentacyjnego wobec małżonka, łożenia na utrzymanie i kształcenie dziecka, obowiązku przyczyniania się do zaspokajania potrzeb rodziny lub – w przypadku ustania zarejestrowanego związku partnerskiego – środków pilnych i tymczasowych, właściwość może jednak posiadać sąd właściwy dla miejsca zamieszkania małżonka, byłego partnera będącego wierzycielem lub rodzica, który w głównej mierze sprawuje pieczę nad dziećmi, nawet jeżeli ukończyły one 18. rok życia.
Właściwość miejscową ustala się w zależności od miejsca zamieszkania na dzień wniesienia pozwu lub – w sprawach rozwodowych – na dzień wniesienia pierwotnego pozwu o rozwód.
W przypadku gdy o zasądzenie alimentów wniesiono w toku postępowania rozwodowego, sądem właściwym jest sąd, do którego wniesiono pozew o rozwód.

6 Czy aby wnieść sprawę do sadu jako wnioskodawca, muszę być reprezentowany przez pełnomocnika (np. prawnika, organ administracyjny na szczeblu centralnym lub lokalnym)? Jeżeli nie, jakie procedury mają zastosowanie?

Powód może skierować sprawę do sędziego orzekającego w sprawach rodzinnych poprzez wniesienie pozwu do sądu okręgowego. Pozew ten składa się w sekretariacie sądu okręgowego, który doręcza jego odpis stronie przeciwnej. Takie postępowanie nie jest objęte przymusem adwokackim, chyba że pozew o zasądzenie alimentów wniesiono w toku postępowania w sprawie o rozwód ze względu na trwały rozkład pożycia lub postępowania w sprawie o separację. Tego rodzaju postępowania są objęte przymusem adwokackim.
W każdym przypadku powód jest obowiązany przedstawić sędziemu wszelkie dokumenty przemawiające za tym, że znajduje się w potrzebie. Do takich dokumentów zalicza się na przykład odcinki wypłaty, zaświadczenia o niepodleganiu opodatkowaniu podatkiem dochodowym, zaświadczenia o uznaniu za bezrobotnego lub zaświadczenia o przebywaniu na zwolnieniu ze względu na przewlekłą chorobę, dokumenty potwierdzające wysokość czynszu, zaciągnięcie kredytów, posiadanie dzieci pozostających na utrzymaniu oraz ponoszenie kosztów ich utrzymania i wykształcenia itp.

7 Czy muszę wnieść opłatę sądową, aby wnieść sprawę do sądu? Jeżeli tak, to jaka jest przybliżona wysokość tych opłat? Czy w przypadku nieposiadania wystarczających środków finansowych mogę ubiegać się o pomoc prawną w celu pokrycia kosztów postępowania?

Do kosztów, które należy wziąć pod uwagę w przypadku skierowania sprawy do sądu, zalicza się koszty sądowe i koszty postępowania, do poniesienia których (w całości lub w części) może zostać zobowiązana strona przegrywająca sprawę. W stosownych przypadkach do kosztów zalicza się także honoraria adwokackie.
Osoby, których dochód uznaje się, zgodnie z prawem luksemburskim, za niewystarczający, mogą skorzystać z pomocy prawnej. W tym celu muszą wypełnić kwestionariusz udostępniany przez Centralny Wydział Pomocy Społecznej (Service central d'assistance sociale) i przesłać go do dziekana właściwej miejscowo izby adwokackiej (Bâtonnier de l'Ordre des avocats).
Jeżeli pomoc prawną przyznaje dziekan, obejmuje ona wszystkie koszty sądowe i koszty procesu lub koszty związane z czynnościami procesowymi, w odniesieniu do których została przyznana. Pomocą prawną objęte są na przykład opłaty skarbowe i opłaty rejestracyjne, opłaty kancelaryjne, honoraria adwokackie, opłaty i koszty czynności wykonywanych przez komornika sądowego, honoraria i koszty notariuszy, wynagrodzenie i koszty biegłych, wynagrodzenie świadków, wynagrodzenie tłumaczy pisemnych i ustnych, opłaty za wydanie zaświadczeń o prawie innego państwa (*certificats de coutume*), koszty przejazdów, opłaty za dokonanie wpisu do rejestrów, opłaty związane z hipoteką i zastawem, a także opłaty za publikację obwieszczeń w prasie, o ile zachodzi taka potrzeba.

8 Jaką formę świadczeń alimentacyjnych może przyznać sąd? W jaki sposób obliczana jest wysokość świadczeń alimentacyjnych? Czy decyzja sądu może zostać skorygowana w celu uwzględnienia zmian kosztów utrzymania lub sytuacji rodzinnej? Jeżeli tak, w jaki sposób (np. za pomocą systemu automatycznej indeksacji)?

Forma alimentów

W trakcie postępowania oraz po wydaniu orzeczenia w sprawie rozwodu lub separacji alimenty przybierają najczęściej formę świadczeń wypłacanych w odstępach miesięcznych. Mogą on jednak również przybrać postać jednorazowego świadczenia w postaci wypłaty sumy pieniężnej albo przekazania składników majątku w naturze.
Jeśli chodzi o przyczynianie się do utrzymania i wykształcenia dziecka, alimenty mogą przybrać postać albo świadczeń wypłacanych miesięcznie, albo, w całości lub w części, bezpośredniego pokrycia kosztów ponoszonych w związku z utrzymaniem lub wykształceniem dziecka. Obowiązek alimentacyjny można też wypełnić, umożliwiając zamieszkiwanie w lokalu mieszkalnym i korzystanie z niego.
Jeżeli osoba, na której spoczywa obowiązek alimentacyjny, udowodni, że nie jest w stanie wypłacać świadczeń alimentacyjnych, sąd może nakazać jej przyjęcie osoby uprawnionej do alimentów pod własny dach oraz zapewnienie jej wyżywienia i utrzymania.

Ustalanie wysokości alimentów

Nie istnieje standardowa skala służąca do ustalania wysokości alimentów. Kwotę alimentów ustala się na podstawie środków, którymi dysponuje dłużnik, i potrzeb wierzyciela.

Waloryzacja

Aby dostosować wysokość świadczeń alimentacyjnych do zmieniających się kosztów życia, sąd może, również z urzędu, nakazać waloryzację świadczeń alimentacyjnych na podstawie przewidzianej w prawie klauzuli waloryzacyjnej.

Zmiana wysokości alimentów

W przypadku zaistnienia nowych okoliczności istnieje możliwość zwiększenia lub zmniejszenia wysokości alimentów, a nawet uchylenia obowiązku alimentacyjnego, chyba że alimenty zostały wypłacone w formie jednorazowego świadczenia w ramach rozwodu. W przypadku braku porozumienia pomiędzy stronami o podwyższeniu lub zmniejszeniu świadczenia alimentacyjnego decyduje sąd.
Ponadto sąd jest uprawniony do zmiany wysokości alimentów, która została ustalona za porozumieniem stron. Uprawnienie to nie zależy od tego, czy doszło do zmiany okoliczności faktycznych dotyczących odpowiednio wierzyciela lub dłużnika, i może zostać zrealizowane również wywczas, gdy okoliczności faktyczne pozostają bez zmian, jeżeli sędzia uzna, że kwota świadczenia jest zbyt niska lub zbyt wysoka.
W przypadku rozwodu ze względu na trwały rozkład pożycia świadczenia alimentacyjne na rzecz małżonka przysługują maksymalnie przez okres równy czasowi trwania małżeństwa, chyba że zaistnieją wyjątkowe okoliczności, które uzasadniają wyznaczenie innego okresu ich wypłaty.

9 W jaki sposób wypłacane są świadczenia alimentacyjne i komu?

W toku postępowania w sprawie o rozwód lub separację oraz po wydaniu przez sąd wyroku orzekającego rozwód lub separację świadczenie alimentacyjne wypłaca się małżonkowi, któremu przysługują alimenty.
Świadczenie alimentacyjne na utrzymanie i kształcenie dziecka jest przekazywane przez jednego rodzica do rąk drugiego rodzica albo osobie, której powierzono dziecko. Gdy dziecko jest pełnoletnie, świadczenie alimentacyjne można, na podstawie orzeczenia sądu lub umowy między rodzicami, w całości lub częściowo, wypłacać dziecku.

10 Jeżeli dana osoba (dłużnik alimentacyjny) nie płaci dobrowolnie, jakie działania można podjąć, aby zmusić taką osobę do zapłaty?

Wierzyciel może skorzystać z szeregu środków mających na celu zmuszenie dłużnika, który nie wywiązuje się ze swoich obowiązków, do wypłaty świadczenia alimentacyjnego.

Środki o charakterze cywilnym:

Wierzyciel dysponuje szeregiem możliwości.
W przypadku rozwodu może się on zwrócić do sędziego orzekającego w sprawach rodzinnych, wnosząc do sądu okręgowego o zezwolenie na pobieranie – w zastępstwie byłego małżonka i bez uszczerbku dla praw przysługujących osobom trzecim – dochodów tego małżonka, tj. uzyskiwanych przez niego przychodów z pracy, a także przysługujących mu emerytur i rent oraz wszelkich innych kwot należnych mu od osób trzecich, w proporcjach i na warunkach określonych przez sędziego. Takie orzeczenie może zostać zmodyfikowane w przypadku zmiany okoliczności faktycznych.
Może on również skorzystać ze zwykłych środków egzekucyjnych, takich jak zajęcie wierzytelności dłużnika znajdujących się u osoby trzeciej (*saisie-arrêt*) (na przykład znajdujących się na rachunku bankowym), zajęcie ruchomości (samochodu, biżuterii itp.), jak również zajęcie nieruchomości (budynku, nieruchomości gruntowej itp.) na podstawie orzeczenia sądowego lub tytułu egzekucyjnego.

Środki o charakterze karnym:

Wierzyciel może złożyć zawiadomienie o popełnieniu przestępstw wyszczególnionych poniżej.
Przestępstwo uchylania się od obowiązku alimentacyjnego (*abandon de famille*) jest zagrożone karą pozbawienia wolności od miesiąca do roku oraz karą grzywny w wysokości 251–2500 euro bądź tylko jedną z tych kar (art. 391bis kodeksu karnego). Do znamion tego przestępstwa należy unikanie przez dłużnika wypełnienia w całości lub w części zobowiązań alimentacyjnych, które spoczywają na nim z mocy prawa, niezależnie od tego, czy odmówił ich wykonania mimo że był je w stanie wykonać, czy też niemożność ich wykonania powstała z jego winy.
Przestępstwo to może dotyczyć obowiązku alimentacyjnego obciążającego rodziców w odniesieniu do dzieci, małżonków względem siebie nawzajem oraz przysposabiającego względem przysposobionego.
Ściganie przestępstwa jest poprzedzone przedstawieniem dłużnikowi alimentacyjnego zarzutów (*interpellation*). Czynności tej, potwierdzonej protokołem, dokonuje funkcjonariusz luksemburskiej policji . Jeżeli adres dłużnika alimentacyjnego nie jest znany, przedstawienie zarzutów nie jest wymagane.
Przestępstwo pozornej niewypłacalności (*insolvabilité frauduleuse*) jest zagrożone karą pozbawienia wolności od sześciu miesięcy do lat trzech oraz karą grzywny w wysokości od 500 EUR do 12 500 euro lub tylko jedną z tych kar (art. 391ter kodeksu karnego). Do znamion tego przestępstwa należy zorganizowanie własnej niewypłacalności lub doprowadzenie do pogorszenia się własnej sytuacji finansowej, również przed wydaniem orzeczenia sądu, poprzez zwiększenie pasywów lub zmniejszenie aktywów wchodzących w skład majątku, lub też poprzez ukrycie niektórych składników majątku w celu uniknięcia wykonania nakazu zapłaty zobowiązań alimentacyjnych wydanego przez sąd cywilny.
Do celów stosowania art. 391 ter kodeksu karnego za równoważne takiemu nakazowi uznaje się orzeczenia oraz zatwierdzone ugody sądowe nakładające obowiązek wypłaty świadczeń lub zapomóg, lub też obowiązek przyczyniania się do zaspokajania potrzeb rodziny, jak również postanowienia dotyczące alimentów zawarte w ugodach poprzedzających rozwód zawartych za porozumieniem stron.

11 Proszę opisać w skrócie wszelkie ograniczenia środków egzekucyjnych, w szczególności przepisy dotyczące ochrony dłużnika oraz termin przedawnienia lub termin zawity w ramach obowiązującego w państwa kraju systemu egzekwowania.

Roszczenia dotyczące zapłaty poszczególnych świadczeń wynikających z rent bezterminowych (*rente perpétuelle*) lub rent dożywotnich (*rente viagère*) oraz świadczeń alimentacyjnych przedawniają się po pięciu latach.

12 Czy istnieje organizacja lub organ, które pomagają przy dochodzeniu roszczeń alimentacyjnych?

Na wniosek wierzyciela Krajowy Fundusz Solidarności (Fonds national de solidarité) może przeprowadzić egzekucję wszelkich świadczeń alimentacyjnych należnych małżonkowi, wstępnemu lub zstępnemu. W odniesieniu do dochodzonych kwot fundusz wstępuje w prawa wierzyciela na potrzeby przeprowadzenia egzekucji świadczeń alimentacyjnych. Dłużnik otrzymuje zawiadomienie o kwocie będącej przedmiotem egzekucji i jest zobowiązany do jej przekazania na ręce Przewodniczącego Krajowego Funduszu Solidarności.

13 Czy organizacje (rządowe lub prywatne) mogą dokonywać wypłaty zaliczek z tytułu świadczeń alimentacyjnych w całości lub w części w zastępstwie dłużnika?

Krajowy Fundusz Solidarności może, pod pewnymi warunkami, dokonać wypłaty świadczenia alimentacyjnego w zastępstwie dłużnika. Wierzyciel lub jego przedstawiciel ustawowy kieruje wniosek o wypłatę do Przewodniczącego Krajowego Funduszu Solidarności.
Wniosek ten zostaje przyjęty przez przewodniczącego lub jego zastępcę, jeżeli wierzyciel wykaże, że:
ma legalne miejsce pobytu w Wielkim Księstwie Luksemburga i że on lub jego przedstawiciel ustawowy zamieszkują w tym kraju od pięciu lat;
świadczenia alimentacyjne zostały mu przyznane orzeczeniem sądu podlegającym wykonaniu w Wielkim Księstwie Luksemburga;
całość lub część świadczeń nie mogła zostać wyegzekwowana w drodze skutecznie przeprowadzonej egzekucji na podstawie przepisów prawa cywilnego;
znajduje się w trudnej sytuacji gospodarczej.
W przypadku gdy warunek wskazany w podpunkcie c) nie został spełniony, wniosek zostanie przyjęty, jeżeli skorzystanie z postępowania egzekucyjnego wydaje się nieskuteczne lub jeżeli dłużnik mieszka za granicą. Do rozpatrywania ewentualnych odwołań właściwy jest sąd pokoju miejsca zamieszkania wierzyciela, do którego należy zwrócić się w tej sprawie w terminie czterdziestu dni od dnia otrzymania zawiadomienia o decyzji przewodniczącego.
Pomoc prawna przysługuje wierzycielom z mocy prawa. Od momentu przyjęcia wniosku aż do zakończenia dokonywania wypłat przez fundusz wierzyciel nie może podejmować żadnych kroków prawnych przeciwko dłużnikowi w celu wyegzekwowania należnych mu świadczeń alimentacyjnych.

14 Jeżeli zamieszkuję na terytorium danego państwa członkowskiego, a dłużnik alimentacyjny zamieszkuje w innym państwie:

14.1 Czy mogę uzyskać pomoc organu rządowego lub organizacji prywatnej w danym państwie członkowskim?

Na mocy konwencji nowojorskiej z dnia 20 czerwca 1956 r. oraz rozporządzenia Rady (WE) nr 4/2009 z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń oraz współpracy w zakresie zobowiązań alimentacyjnych wnioskodawca przebywający w Luksemburgu może, w przypadku gdy dłużnik przebywa za granicą, zwrócić się do Prokuratora Generalnego (Procureur Général d'Etat).
Prokurator Generalny, pełniący funkcję organu centralnego, przekaże wniosek wraz z załączonymi do niego dokumentami organowi centralnemu państwa, w którym znajduje się miejsce zamieszkania dłużnika, w celu uzyskania jego pomocy w wyegzekwowaniu płatności alimentacyjnych należnych wierzycielowi.

14.2 Jeżeli tak, w jaki sposób mogę skontaktować się z danym organem lub organizacją?

Wierzyciel alimentacyjny kieruje wniosek do organu przekazującego, którym jest Prokurator Generalny, korzystając z szeregu formularzy przewidzianych w rozporządzeniu (WE) nr 4/2009.

Procureur Général d'Etat
Cité Judiciaire
Bâtiment CR
L-2080 Luxembourg

15 Jeżeli przebywam w innym państwie, a dłużnik przebywa w danym państwie członkowskim:

15.1 Czy mogę złożyć wniosek bezpośrednio do takiego organu lub organizacji prywatnej w danym państwie członkowskim?

Wnioskodawca zamieszkujący w innym państwie jest zobowiązany zwrócić się do organu centralnego tego państwa. Nie może się on zwrócić bezpośrednio do konkretnej instytucji lub organu administracji w Luksemburgu.

15.2 Jeżeli tak, w jaki sposób mogę skontaktować się z tym organem lub organizacją prywatną i jaką pomoc mogę uzyskać?

Nie dotyczy.

16 Czy dane państwo członkowskie związane jest Protokołem haskim z 2007 r.?

Tak.

17 Jeżeli dane państwo członkowskie nie jest związane Protokołem haskim z 2007 r., jakie prawo ma zastosowanie do roszczenia alimentacyjnego zgodnie z przepisami międzynarodowego prawa prywatnego? Jakie są odpowiednie przepisy międzynarodowego prawa prywatnego?

18 Jakie są przepisy dotyczące dostępu do wymiaru sprawiedliwości w sprawach transgranicznych w UE zgodnie ze strukturą rozdziału V rozporządzenia w sprawie zobowiązań alimentacyjnych?

W przypadku wniosków złożonych w oparciu o to rozporządzenie UE wierzycielom alimentacyjnym, którzy nie ukończyli 21 lat, przysługuje całkowicie nieodpłatna pomoc prawna, niezależnie od przepisów prawa krajowego.

19 Jakie środki przyjęło dane państwo członkowskie w celu zapewnienia wykonywania zadań opisanych w art. 51 rozporządzenia w sprawie świadczeń alimentacyjnych?

Aby umożliwić organowi centralnemu świadczenie pomocy przewidzianej w art. 51 rozporządzenia w sprawie zobowiązań alimentacyjnych, w Luksemburgu przyjęto ustawę z dnia 3 sierpnia 2011 r. wdrażającą przywołane rozporządzenie UE, a także rozporządzenie Wielkiego Księcia w sprawie wykonania art. 2 i 3 ustawy z dnia 3 sierpnia 2011 r. [Mémorial (dziennik urzędowy) A nr 175 z dnia 12 sierpnia 2011 r.].

We wspomnianych przepisach przyznano Prokuratorowi Generalnemu bezpośredni dostęp do niektórych baz danych.

Powiązane strony

Legilux

Ta strona jest częścią portalu Twoja Europa.

Państwa opinia na temat przydatności przedstawionych informacji jest dla nas ważna.

This webpage is part of an EU quality network

Ostatnia aktualizacja: 16/12/2020

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie.

Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.